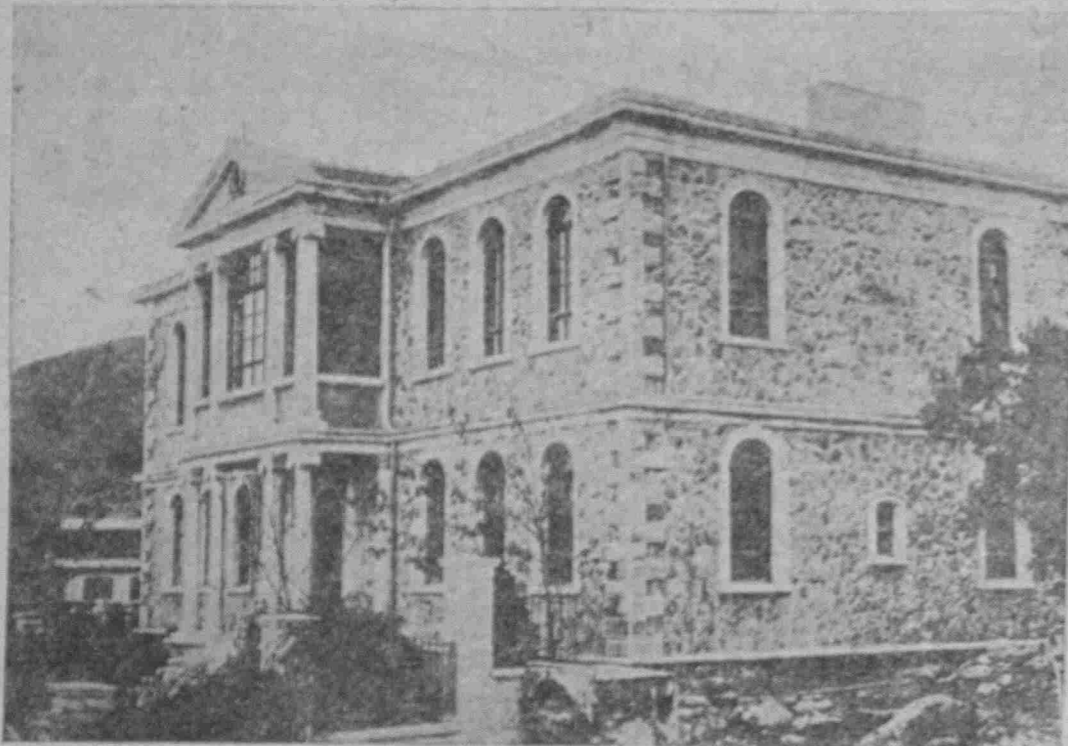

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ - ΣΥΒΡΙΟΣ 1951
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΤΟΣ ΔΡ. ΦΥΛ. 68
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΔΙΝΕΙΣ: Φο. Ροδίζβελτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὰ Κυριακίδεια ἐκπαιδευτήρια στὸ Μαρμαρᾶ

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ἀπὸ τὸ φύλλο Ἰουλίου.

Εἶναι ἡ ὥρα 10 καὶ μισὴ τὸ πρωί, τῆς Τετάρτης 2 Μαΐου, πού τὸ πλοῖο μας ἀγκυροβολεῖ στὸ λιμάνι τοῦ Μαρμαρᾶ. Οἱ βάρκες, πού ἀνοίχθηκαν ἀπ' τὴν παραλία μὲλις φάνηκε τὸ βαπόρι ἀπ' τὸν κόβο τῆς Παναγίας, πλευρισμένες τώρα στὸ σκάφος, μᾶς παίρνουν, καὶ σὲ λίγο μᾶς βγάζουν μπροστὰ στὴ «Λόντζα», ἀπὸ τὴν ἰδια σκάλα πού ἀφήσαμε ἀθελά μας τὴν λατρευτὴ Πατρίδα πρὶν 30 χρόνια. Εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ πού μᾶς ἀξίωσε νὰ ξαναπατήσουμε τὸ ἐδωλομένο χῶμα τῆς καὶ δίνουμε τὸ χέρι στοὺς παλινοὺς συμπατριῶτες μας Τούρκους, πού μόλις μᾶς εἶδαν, ἄφησαν τὰ καφενεῖα καὶ ἔτρεξαν νὰ μᾶς ὑποδεχθοῦν μὲ

μεγάλῃ ἐγκαρδιότητά. Τὰ «χὰς γκελντί» καὶ τὰ «καλὼς ὄρισατε» δίνουν καὶ παίρνουν καὶ ἀρχίζουν οἱ συστάσεις ἀπὸ τὸν φίλο κ. Θεοφανίδη: Ὁ Δήμαρχος τοῦ Μαρμαρᾶ κ. Μουσταφᾶ Ἐμίν, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου κωνσερβοποιίας κ. Ἰμπραήμ ἐφέντης, ὁ μουχτάρης κ. Ἀλῆ Ρεσὴτ, ὁ Ἀπτουλάχ ἐφέντης, ὁ Χουσεῖν νταῖ Τασκιράν, ὁ Χουσεῖν τοῦ Ἀχμέτ Ἀγᾶ Μουσταφαδάκη, κ.τ.λ. Ὅλοι σχεδὸν μᾶς μιλοῦν Ἑλληνικά, μὲ τὴν παλιὰ Μαρμαρινὴ προφορά, καὶ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον ζητοῦν νὰ μάθουν νέα τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Ἑλλάδα Μαρμαρινῶν. Μᾶς ἀναφέρουν γνωστὰ καὶ φιλικὰ τοὺς πρόσωπα καὶ μὲ συγκίνησι ἀκούει κάθε πληροφορία πού τοὺς δίνουμε.

Ἀφήνουμε τὶς βαλίτσες μας στὸ «ΜΑΡΜΑΡΑ ΟΤΕΛΙ», στὸ σπῆτι τῆς Χαρίκλειας Μαλακοῦ, πού ὁ σημερινὸς ἰδιοκτῆτης τοῦ τόξου ξενοδοχεῖο μὲ 6 κρεβάτια στὶς δυὸ τοὺς κάμαρες, καὶ σὲ λίγο παίρνουμε τὸν πρώτο καφέ μας στὸν Μαρμαρᾶ, κάτω ἀπὸ τὰ εἰκοσι μεγάλα πλατάνια τῆς παραλίας, πού φυτεύθηκαν ἀπὸ τοὺς Μαρμαρινοὺς ἔνα ἢ δυὸ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν ἐκπατρισμό μας. Στὸ χρονικὸ διάστημα πού μεσολαβεῖ μεχρὶ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, κάνουμε μιὰ βόλτα μῆσα στὸ χωριὸ καὶ μὲ τιμητικὴ συνοδεία τὸν Δήμαρχο καὶ μερικοὺς ἄλλους προκρίτους τοῦ Μαρμαρᾶ, ἐπισκεπτόμαστε τὰ Κυριακίδεια Ἐκπαιδευτήρια. Μᾶς ὑποδέχεται θερμὰ ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Χαλῆλ Ὁ-

ζέρ, γυιὸς τοῦ Ἀχμέτ ἀπὸ τὰ Παλάτια, καὶ εὐγενέστατα μᾶς ὀδηγεῖ σ' ὅλες τὶς τάξεις, ὅπου μᾶς ἐξηγεῖ τὸν τρόπο διδασκαλίας τῶν μαθημάτων κατὰ τὸ Φροβελιανὸν σύστημα πού ἀκολουθεῖ ἡ Σχολῆ. Στὰ Κυριακίδεια Ἐκπαιδευτήρια φοιτοῦν σήμερα 160 μαθητῆς καὶ μαθήτριες, μὲ διδακτικὸ προσωπικὸ τὸν διευθυντὴ τοῦ Σχολείου κ. Χαλῆλ Ὁζέρ καὶ τὴ δασκάλια σύζυγό του. Τὸ κτίριο διατηρεῖται σὲ καλὴ σχετικῶς κατάστασι καὶ διατηρεῖ τὴν ἀρχικὴ του ἐσωτερικὴ διαρρύθμισι. Οἱ Τούρκοι, γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν ἱδρυτὴ τοῦ Νικόλαο Κυριακίδη, ἐτοποθέτησαν ἐπιγραφή στὸν τοῖχο τῆς σκάλας, πού ὀδηγεῖ στὸ ἐπάνω πάτωμα, καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἰσοδο, στὴν ὁποία ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Μεγάλου τέκνου τοῦ Μαρμαρᾶ ὡς ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς. Ὅπως μᾶς εἶπε δὲ ὁ Δήμαρχος κ. Μουσταφᾶ, εὐχαριστῶς θὰ ἐτοποθετοῦσαν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἱδρυτοῦ, ἔάν τὴν εἶχαν. Οἱ υἱοὶ Κυριακίδου θὰ μπορούσαν, ἂν θέλουν, νὰ στείλουν στὸν κ. Δήμαρχο τὴν εἰκόνα τοῦ πατέρα των.

Ἀποχαιρετοῦμε τὸν κ. Χαλῆλ καὶ φορτωμένοι μὲ τὰ δλδύροσα κρίνα πού μᾶς προσέφεραν μερικὲς μαθήτριες ἀπὸ τὴν ἀνθοστολισμένη αὐτὴ τοῦ σχολείου, ξαναγυρίζουμε στὴν παραλία, ὅπου μᾶς περιμένει ἔνα πλοῖο σὺν τραπέζι, στρωμένο κάτω ἀπὸ τὰ βαθύσκια πλατάνια. Κατὰ τὸν περίπατό μας στὸ χωριὸ, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε ὅλες τὶς καταστροφές, πού ἐπροξένησαν στὴν ὠραία πατρίδα μας οἱ ἄνθρωποι, οἱ θεομηνίες καὶ ὁ φθοροποιὸς χρόνος, στὸ διάστημα τῶν 30 ἐτῶν πού λείπουμε ἀπὸ ἐκεῖ. Ὁ Μαρμαρᾶς σήμερα δὲν εἶναι ἐκεῖνος πού ξέραμε τὰ παλιὰ εὐτυχημένα χρόνια. Ἄν ἐξαιρέσουμε τὸ παραλιακὸ τοῦ τμήμα καὶ καναδυὸ ἄλλους

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ κ. ΜΟΥΣΤΑΦΑ

Ὅπως γράφουμε καὶ σὲ ἄλλο μέρος τῆς περιγραφῆς μας, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή μας στὸν Μαρμαρᾶ βρῆκαμὲ μιὰ πολὺ θερμὴ φιλοξενία ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς κατοίκους του καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τοὺς παλινοὺς συμπατριῶτες μας τούρκους. Ἀπὸ τὸ γεγονός τοῦτο ἐκδηλώσαμε, θελήσαμε νὰ μάθουμε τὶς διαθέσεις των γιὰ μιὰ ὁμαδικὴ ἐκδρομὴ στὸν Μαρμαρᾶ τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Ἑλλάδα συμπατριῶν καὶ ρωτήσαμε σχετικῶς τὸν παλιὸν συμπατριῶτή μας τούρκο Δήμαρχο κ. Μουσταφᾶ Ἐμίν. Ὁ κ. Δήμαρχος μᾶς ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἀπάντησι:

«Μὲ πολὺ μεγάλη εὐχαρίστησι θὰ δεχθοῦμε τοὺς Μαρμαρινοὺς στὸν Μαρμαρᾶ καὶ θὰ τοὺς φιλοξενήσουμε στὰ σπίτια μας. Καὶ νὰ φαίρουν ὅτι ἡ ἀσφάλεια θὰ εἶναι μεγαλεῖτερη ἀπ' ὅ,τι στὰ σπίτια των.»

»Νὰ γνωρίζετε—συνεχίζει ὁ κ. Δήμαρχος—ὅτι, ὅποτεδήποτε ἐλθετε ἐδῶ θὰ εἰσθε μὲ ἀγάπη καὶ ἐγκαρδιότητα δεκτοί, γιὰ τὶ οἱ παλιοὶ δεσμοὶ εἶναι καὶ ἰσχυροὶ καὶ παντοτεινοί. Δὲν ἔμεινε θῆσις πιά στὴ σκέψη μας γι' ἄνθρωπους; οἱ ὁποῖοι ἐπρονόησαν γνηχρότητα, γιὰ τὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐτ' ἐσεῖς τοὺς πλησιάζετε πιά, οὐτὲ ἐμεῖς. Ὁ Μαρμαρᾶς ἦταν ἡ Ἑστία τῆς τιμιότητος, γιὰ τὶ τὰ τρία Ἑθνη (Τούρκοι, Ἕλληνες καὶ Ἑβραῖοι) ζήσαμε μὲ ἀπόλυτον ἀρμονία καὶ εὐμεθεα πολὺ εὐτυχῆς ὅταν θὰ πληροφοροῦμεθα πάντοτε ὅτι οἱ παλιοὶ μας συμπατριῶτες διατηροῦν τὰ ἴδια αἰσθήματα ὅπως καὶ ἐμεῖς. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ σημερινοῦ ἐρχομοῦ σας ἐδῶ, προσφέρομαι παρακαλῶ μῆσα τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» σ' ὅλους τοὺς συμπατριῶτας ἐν μέρους τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ Μαρμαρᾶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τὶς εὐχῆς μας ὅπως ὁ Θεὸς νὰ μὴ ἡμερωσῆ πιά σκοτεινὲς ἡμέρες μῆτε σὲ μᾶς, μῆτε σὲ οἶς.»

Στὶς εὐχαριστίες μας γιὰ τὴν φιλικὰ καὶ φιλόξενα αἰσθήματα τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ Μαρμαρᾶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς κατοίκους του, ὁ κ. Δήμαρχος ἀπήντησε ὅτι εἶναι ἐγκάρδια τὰ αἰσθήματα τους, γιὰ τὶ εἶναι τόσο στὴν καρδιά, ὅσο καὶ στὰ χεῖλη τους.

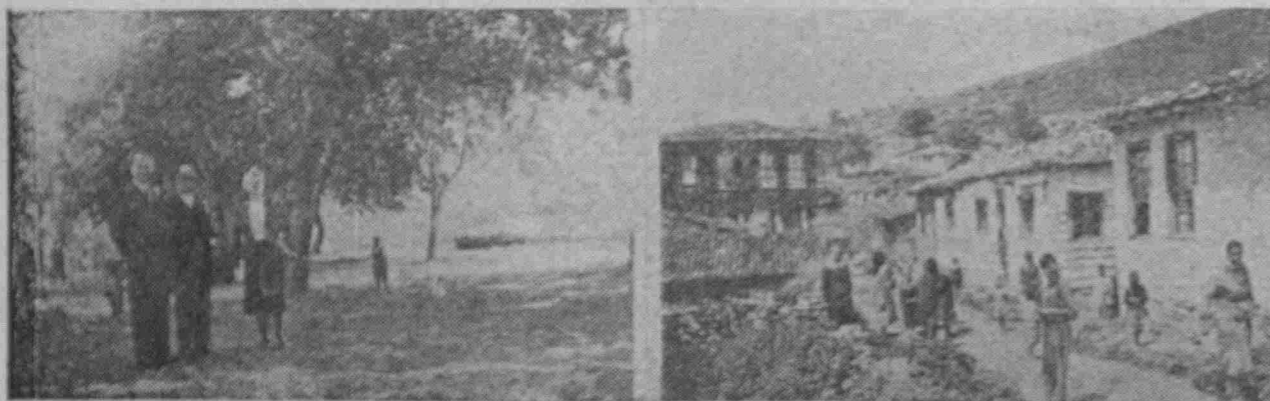
Τέλος ὁ κ. Δήμαρχος μᾶς παρεκάλεσε νὰ ἐκφράσουμε ἰδιαίτερος τοὺς χαίρετισμοὺς τοῦ Μαρμαρᾶ πρὸς τὰ τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Πατρίδας μας Νικόλαο Κυριακίδη. «Ὁ Μαρμαρᾶς—λέγει—δὲν τὸν ξέρασε (τὸν πατέρα του) ποτέ, αὐτὸ δὲ ἀποδεικνύεται ἐμπράκτως ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἀναστήλωσι τοῦ ὀνόματος Κυριακίδης σὲ ἐπιγραφή ὡς ἱδρυτοῦ τῆς σχολῆς.»

Τὸ βράδυ τῆς τρίτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μας στὸν Μαρμαρᾶ, Παρασκευὴ 4 Μαΐου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἡ ἐορτάζουσα συναξειδιωτισσὰ μας κυρία Χρυσοπηγὴ, καὶ ὁ σύζυγός της κ. Δημοσθένης Ἐμμανουήλ, παρέθεσαν πλουσιώτατο δείπνον κάτω ἀπὸ τὰ πλατάνια τῆς παραλίας τοῦ Μαρμαρᾶ, στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν ἡ ἐορτάζουσα μὲ τὸν σύζυγό της, ἡ κ. Εὐφροδίκη Οἰκονομίδου μὲ τὴν κόρη τῆς θηνίδα Χαρίκλεια, ὁ κ. Θεοφ. Θεοφανίδης μὲ τὸν γυιὸ τοῦ Σπύρο, ὁ ὑποφανόμενος, ὁ Δήμαρχος τοῦ Μαρμαρᾶ κ. Μουσταφᾶ Ἐμίν, ὁ Μουχτάρης κ. Ἀλῆ γυιὸς τοῦ Ρασίτ ἰφένδη, καὶ οἱ τούρκοι προύγοντες τοῦ Μαρμαρᾶ κ. κ. Ἰμπραήμ Ὁμέρ Μπιρδζάν, Ἀπτουλάχ Κιαζιμ Καρζάν, Ἀλῆ Γιοῦ ἐλ, Χουσεῖν νταῖ Τασκιράν, Ἀπτουλάχ ἀγᾶ Ὀζτιουγᾶν, Ἰσμαήλ νταῖ Ἀκσοῦ, Καδρῆ Καπτάν, Χασάν Τασοῦς, Μουσταφᾶ ἐφ Μκακάλ, Μεμέτ Ἀλῆ Ἀκχάν, Κιατρί Μουσταφᾶ ἐφ Ἀϊκελίμ, Καρμετῆ Μεμέτ Κοδζάτεπε, Χαλῆλ Πεχλιβάν, Χασάν Καραμπουλοῦς, Ἀρῆφ Ὀζνεντιζ, Μεμέτ Ρεῖζ, Κιαμῆλ Ἰτσιμὴ καὶ Καρᾶ Ἀλῆ.

Στὸ τέλος τοῦ τραπεζιοῦ, ὁ κ. Δήμαρχος, εὐχόμενος τοὺς συνδαιτημόνας εἶπε:

«Ἡ ἀπομὴν βραδυὰ μορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς θεμελιὸς λίθος, ὁ ὁποῖος θὰ στηρίξη ἔνα οικοδόμημα, τὸ ὁποῖο θὰ στεγάσῃ τὰ παιδιὰ μας.»

Ν. Α.

ΕΙΚΟΝΑ 1η: Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης, ὁ Δήμαρχος τοῦ Μαρμαρᾶ κ. Μουσταφᾶ Ἐμίν καὶ ἡ κυρία Χρυσοπηγὴ Ἐμμανουήλ, μπροστὰ στὴν παραθαλάσσιον πλατεῖα τοῦ Μαρμαρᾶ. ΕΙΚΟΝΑ 2η: Ὁ δρόμος τοῦ Μαρμαρᾶ πού περνᾶει μπροστὰ ἀπὸ τὰ Κυριακίδεια ἐκπαιδευτήρια. Διακρίνεται ἀριστερὰ ἔνα ἀπὸ τὰ σπίτια πού ἐγκαταλείψαμε καὶ δεξιὰ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ πού ἐφίαξαν οἱ σημερινοὶ του κάτοικοι. Στὸ δρόμο μιὰ χανοῦμισα μὲ τὴ σημερινὴ χωρὶς φερετζὲ ἔμφανισι τῆς καὶ μερικὰ τουρκόπουλα μὲ τὴ μαῦρη ποδιά τοῦ σχολείου.

ΕΙΚΟΝΑ 3η: Ὁ γνωστὸς σὲ ὄλους τοὺς Μαρμαρινοὺς τούρκος συμπατριῶτης Χαφοῦζ ἐφένδης μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη. ΕΙΚΟΝΑ 4η: Ὁ διευθυντὴς μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης, ὁ συνεργάτης μας κ. Θεοφ. Θεοφανίδης, ὁ Δήμαρχος Μαρμαρᾶ κ. Μουσταφᾶ Ἐμίν, ὁ συμπατριῶτης μας ἀπὸ τὴν Κούταλη κ. Δημοσθένης Ἐμμανουήλ, ἡ σύζυγός του κ. Χρυσοπηγὴ, ἡ κ. Εὐφροδίκη Οἰκονομίδου, ἡ θυγατέρα τῆς θηνίδης Χαρίκλεια καὶ ὁ Ἰμπραήμ ἐφένδης, συνομιλοῦν στὴν παραλία τοῦ Μαρμαρᾶ, μπροστὰ στὸ μπακάλικο τοῦ Κώστα Ἡλιόπουλου.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΑΝΘΡΩΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΛΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετήσιος: Δολ. 20.000
Ανταρξίας: Δολ. 1.125
Γαλλίας: Φο. 1.000
Αμερικής: Δολ. 5
Γραφείο και Τραπεζ. Δολ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1 καὶ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφείον καὶ κατοικία Θεοφάνους Διευθυντοῦ Δελφινιστρῶν 154 - Πειραιεὺς

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑ

Καυμένα Προκοννησια λευκά Μαρμαρονήσια πολυαγαπημένα χιλιονοσταλημένα.

Ζαχάριτο στο στόμα εἶστε γιά μᾶς κί' ἀκόμα τ' ἄνθη «μὴ με λημιόνει» πού δέ μαραίνουν χρόνοι.

Γρηοῦλες τοῦ νηιοῦ μᾶς τοῦ Πασσαλιμανιοῦ μᾶς, τᾶ παλῆᾶ θυμοῦνται καί μᾶς τὰ διηγούνται

Παπόρι στο λιμάνι στοῦ Πασσαλιμανι φόρτωσε μ' ἄσκέρι καί πάει γι' ἄλλα μέρη.

—Τᾶ κορμιά κί' ἄν παίρνη σκλάβᾶ ἡ ψυχῆ θά μὲν παντοτεινὰ κοντᾶ σᾶς σ' ἄγια χῶματᾶ σᾶς.

Σφυρίζε το παπόρι ἀντίο Ἀλῶνη, Βόρι, Σκουπιά Πασσαλιμάνι, στερνό μᾶς πειᾶ σιργιάνι.

Μέ μάτια βουρκωμένα φεύομε γιά τᾶ Ξένα, στά σπίτια σᾶς σ' ἄμπέλια δέ θ' ἄκουστοῦν πειᾶ γέλοια.

Σκύλοι θ' ἄλυχοῦνε τᾶ δάκρυα πῶς κυλοῦνε, ξέσπασε ἄγρια μπόρα τοῦ μισεμοῦ τὴν ὥρα!

Ἀλᾶργα ἄμασε μίλια κί' ἀκόμα τᾶ μαντῆλια στά χέρια μᾶς κρατοῦμε, σᾶς στεροχοιρετοῦμε.

Κοπέλλες τραγουδοῦνε σᾶ νᾶ μοιρολογοῦνε «Ἐχετε γειᾶ βρουσοῦλες, λόγγοι, βουνᾶ, ραχοῦλες»

Κασσάνδρα Μ.

Τοὺς καθυστεροῦντας τῆ συνοδῶν τῶν συνοδῶν μᾶς θερμᾶ παρακαλοῦμε νᾶ μᾶς τακτοποιήσουν τὸ χρέος τῶν ἐμβάζοντες τᾶ χρήματα ἢ καταθέτοντες αὐτᾶ στοὺς κατά τόπους ἀντιπροσώπους μᾶς, γιὰ τὴ ἔφομερίδα μᾶς, με τὴς τελευταῖες αὐξήσεις, δύσκολα καλύπτει τᾶ ἔξοδά τῆς.

Κοινωνικὴ Ζωὴ καὶ κίνησις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—Ἀραβῶνες: Ὁ κ. Θεόδωρος Ἀναστασιδης, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ καὶ ἡ θῆνις Βασιλικὴ Μπαρτισοῦλη ἔδωσαν Ἀραβῶνα στὴς 18/9/51. Τοὺς εὐχόμεστε καλὰ στέφανα. Τ. Χ.

—Ἀφιξεις:

Τὸν π. μῆνα ἀφίχθη στὸν Πειραιᾶ γιὰ νᾶ δῆ τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφές τῆς, πού εἶχε νᾶ τοὺς δῆ ἀπὸ 25ετίας, ἡ κ. Ἀννίκα Ἐλευθερίου Σκαρλάτου (τῷ γ. Λαπαδάκη, ἀπὸ τὸ Πρασιεῖο). Μετὰ ἕνα μῆνα παραμονὴν ἐνεαῖθη, ἡ κ. Σκαρλάτου ἐπέστρεψε στὸ Ἐπανομὴ Θεσπλιῆς, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη.

—Υπερστῶν ὡς οὐδιότηλο-γραφητῆς στὸ ἀεροπλανοφόρο «Ὀρισκάνι», ἀφίχθη πρὸ ἡμερῶν μετὰ τὴν μοῖρα τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου, πού κατέπλευσε στὸ Φάληρο, ὁ Τάκης Παλασσηρίου, ἀγαπητὸς γυνὸς τῆς ἐγκατεστημένης στὸ Χέμπεστατ τῆς Ν. Ὑόρκης κυρίας Μαριγῶς Παλασσηρίου, τὸ γένος Τούφρα, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ. Ὁ νεαρὸς συμπατριώτης ἐπισκέφθη τὴς πατριωτικῆς μᾶς οἰκογένειας τῆς κυρίας Δάνας Γιαννοπούλου, τοῦ κ. Ἀντωνίου Πολιτάκη, τοῦ κ. Ἡλ. Πολιτάκη, τοῦ κ. Ἀντ. Καρανικόλα καὶ ἄλλων, ἀπὸ τὴς ὁποῖες καὶ ἐφιλοξενήθηκε θερμᾶ, ἀναχωρήσας μετὰ τὴς καλλίτερας ἐντυπώσεως γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Τοῦ εὐχόμεστε κατεσθῶν. Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

—Γεννήσεις: Ἡ κ. Ἄννα Κ. Καλάκη, ἀπὸ τᾶ Σκουπιά τῆς Ἀλῶνης (τῷ γ. Πριακονᾶ), ἐγέννησε στὴν Μαιευτικὴ Κλινικὴ Καβάλλας ἀγοράκι, τὸ πρῶτο τῆς παιδί. Εὐχόμεστε νᾶ τῆς ζήση.

—Θάνατοι:

Ἀπέθανε στὴς 21/9/51 ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸ Πασσαλιμάνι Ἰωάννης Πολιός. Τὴν κηδεῖα τὸν κατηκόλουσαν ὅλοι οἱ ἐδῶ συμπατριῶτες. Τοὺς οἰκίους τὸν θερμᾶ συλλυπούμεθα.

—Ἀγρυπνία:

Ἡ κ. Ἀνδρονίκη Μαστρογιάννη, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἐκτεκόσα ἐντολήν τοῦ ἐγγρατεστημένου ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὴν Ταξίμα τῆς Ἀμερικῆς θεοῦ τῆς κ. Φάτη Χαλιδῆ, ἐτέλεσε στὴν ἐκκλησία μᾶς ὁλονύκτια ἀγρυπνία, μετὰ τὴν ψυχῶν τῶν γονέων τοῦ κ. Χαλιδῆ. Τὴν ἀγρυπνία καὶ τὴν ἐπιμνημόσυνο δεήσει παρακολουθήσαν ὅλοι οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Γαλλίμιτες καὶ πολλοὶ ἄλλοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μᾶς. Τὸν κ. Χαλιδῆ συγχαίρομε γιὰ τὴν χριστιανικὴν τὸν ἀισθήματα.

—Ἀφιξεις:

Ἐφέτος τὸ καλοκαίρι ἐπισκέφθησαν τὸ χωριὸ μᾶς ἀσκητοὶ συμπατριῶτες. Μᾶς ἤλθε ἀπὸ τᾶς Ἀθήνας ἡ πολὺ καλὴ καὶ θερμῆ συμπατριώτισσά μᾶς κ. Κατερίνα Λάτση (τῷ γένος Μπουστά, ἀπὸ τῆ Γαλλίαν) πού εἶχε νᾶ τὴ δούμῃ ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Ἡ ἐπισκεψὴ τῆς μᾶς γέμισε ὅλους ἀπὸ χαρᾶ καὶ εὐχαρίστησι. Μᾶς ἤλθε ἀπὸ τῆ Θεσσαλονίκης καὶ παραθέρισε γιὰ λίγες ἡμέρες στὸ χωριὸ μᾶς ἡ διδασκαλίσα θῆνις Ἐλενίτσα Χατζηνικολάου, κόρη τοῦ κ. Κ. Χατζηνικολάου ἀπὸ τὸ Πασσαλιμάνι καὶ τῆς κ. Ρουμλίτσας, τὸ γένος Χριστοφοῦ. Ἐπίσης μᾶς ἐπισκέφθη ὁ κ. Ἰωάννης Ροδοκαλάκης μετὰ τὴν κηδεῖα τοῦ Καίτη καὶ τὴν κορούλα τοῦ Φωφίκα. Ἐπίσης μᾶς ἤλθε ὁ κ.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΜΟΥΤΣΟΥΦΑΚΗΣ

(ἀπὸ τὴν Γαλλίαν) πού, μετὰ τὴν ἐκκαίρι τοῦ ἐδῶ ἐρχομοῦ του, ἔκαμε μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθαιμένων γονέων του, στὸ ὁποῖο παρευρέθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μᾶς.

ΜΑΡΙΑ ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗ

ΘΗΒΩΝ

—Γάμοι: Ὁ κ. Κων. Γαλιῆς καὶ ἡ θῆνις Ριτῆ Χριστοδοῦλου Καπετᾶν Διμαντῆ, ἀπὸ τᾶ Νέμ Παλάτια, ἐτέλεσαν στὴς 30/9/51 τοὺς γάμους τῶν. Τοὺς εὐχόμεστε καλὴ εὐτυχία.

ΒΑΘΕΙΑΣ (Εὐβοίας)

—Γεννήσεις: Στὴς 25/9/51 ἡ κ. Εὐσταθία Γεωργ. Ἰακωβίδου, ἀπὸ τὸ Πρασιεῖο, ἐγέννησε ἀγοράκι. Τοῦτο βαπτίσθη στὴς 15 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὸν κ. Εὐάγγελου Μούρμα, ἔλαβε τὸ ὄνομα Πάντος. Στὸς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχο εὐχόμεστε νᾶ τοὺς ζήση.

Ν. ΥΟΡΚΗΣ

—Γεννήσεις: Ἡ κ. Ἄννα Τζούλια Ἀρῶριο, τὸ γένος Μαλιουπούλου ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ, ἐγέννησε κοριτσάκι. Τοὺς εὐχόμεστε καλοεργίκα καὶ νᾶ τοὺς ζήση. ΑΝΤ. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

—Βαπτίσεις: Ἀνάμεσα σ' ἕνα ἐλεκτὸ κῆλο καλεσμένων ἔγινε στὴς 16 Σεπτεμβρίου ἡ βάπτισις τοῦ πρωτότοκου γυιοῦ τοῦ κ. Σταθου Σμαζοπούλου καὶ τῆς κυρίας Ἀντιγόνης (τῷ γ. Γεωργίου Γκουλάκη ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ). Στὸ νεοφώτιστο δόθηκε τὸ ὄνομα Παναγιώτης. Θερμᾶ συγχαρητήρια.

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

—Γεννήσεις: Ὁ κ. Νίκος καὶ ἡ κ. Ἄννα Μάντικα, ἀπὸ τὸ Πασσαλιμάνι, ἀπέκτησαν γυιό, τὸν πρῶτο τοῦς βλαστῶ. Εὐχόμεστε νᾶ τοὺς ζήση.

—Θάνατοι: Ἀπέθανε στὴν Κων/πολὶ ὁ Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου ἢ Μπαμπᾶς, ἀπὸ τὴν Ἀρεάκη. Τοὺς οἰκίους τοῦ συλλυπούμεθα.

—Πρόδοι:

Δώσσα ἐπιτυχῶς εἰσιτηρίους ἐξέτασε, εἰσῆλθε στὸ Πανεπιστήμιο Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ δευτερότοκος θυγατέρα τοῦ κ. Θεοφ. Θεοφανίδου, θῆνις Ἀσπασία. Θερμᾶ συγχαρητήρια. Ἀπεφύκτησε τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ὁ Κώστος Μαργαριτοπούλου, γυιὸς τοῦ κ. Νικολάου Μαργαριτοπούλου καὶ τῆς κ. Ζηνοβίας (τῷ γ. Θ. Καρατζῆ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ). Τὸν συγχαίρομε καὶ τοῦ εὐχόμεστε σὲ ἀνώτερα.

ΚΑΘΕ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

Ἐχει καθήκον καὶ πατριωτικὴ ὑποχρέωσι δχι μόνον νᾶ γίνῃ συνδρομητῆς τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» ἀλλὰ καὶ διαπρύσιος κηρύξῃ γιὰ τὴν εὐρύτερη διάδοσι τῶν. Τᾶ «Μαρμαρινᾶ Νέα» εἶναι ἡ μοναδικὴ στὸν κόσμον Μαρμαρινῆ ἐφημερίδα, πού βγῆκε μετὰ σκοπὸ νᾶ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

ST. MORITZ ON-THE-PARK
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΟΝ
Με πρόγραμμα συνεχοῦς ἀνακαινίσεως καὶ ἀλλαγῆς ἐπίπλων, ἡ Διεύθυνσις τοῦ ST. MORITZ προεπάθησε πάντοτε ὅπως παρέχῃ εἰς τοὺς ταξιδιωτᾶς τᾶς καλλίτερας εὐκολίας καὶ ἀναπαύσεως. Τὸ κατὰ πόσον ἐπιτύχαμε φαίνεται ἀπὸ τᾶς χιλιάδας τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων πού κῆνον τὸ ST. MORITZ σπίτι τῶν, ὡσῆκ ἐπισκέπτονται τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τᾶ ἔστιατόριά μᾶς RUMPLEMAYER καὶ CAFE DE LA RAIX φημιζονται διὰ τὴν ὕπεροχον Ἀνατολίτικην καὶ Εὐρωπαϊκὴν κουζίνα τῶν. Τίμαι: Μοναχικά δωμάτια ἀπὸ δολ. 6.000 Διπλᾶ ἀπὸ δολ. 8.00 SUITES ἀπὸ δολ. 14.00 New York's only truly continental hotel 50 CENTRAL PARK SOUTH ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΑΙΗΛΟΡ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ, Σεπτέριος, (τῆς ἀντιπροσώπου μᾶς).— Ἀποπερατωθέντος τοῦ περὶ ναοῦ μᾶς ὁ Ἅγιος Νικόλαος, πού ἔγινε μετὰ συνεισφορῆς τῶν ἐγκατεστημένων συμπατριῶτων μᾶς καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μᾶς, μεγαλοπρεπέστατα τελέσθησαν τᾶ ἐγκαίνια τοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χαλκιδικῆς. Στὴν ὥραία τελετῆ παρευρέθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μᾶς καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπατριῶτες, πού μᾶς ἤλθαν ἀπὸ τᾶ γειτονικά χωριά Οὐρανούπολι (Ν. Ρόδα) καὶ Ἰερισσό, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι. Στὸν λόγο πού ἐξέφώνησε ὁ σεβασμιότατος, συναχάρη θερμότητα τοὺς ἐγκατεστημένους μᾶς γιὰ τᾶ πατριωτικά καὶ χριστιανικά τοὺς αἰσθήματα καὶ τοὺς ἐπαίνεσε γιὰ τὴν προθυμία μετὰ τὴν ὁποία ἐσπευσαν νᾶ μᾶς βοηθήσουν στὴν ἐκκλησίᾶ μᾶς νᾶ φιάξουμε τὴν ἐκκλησίᾶ μᾶς. Τοὺς συγχαίρομε ἐπίσης κί' ἡμεῖς θερμότητα καὶ μαζὶ μᾶς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμμουλιανῆς, πού τοὺς εὐχαριστοῦν καὶ τοὺς εὐγνωμονοῦν γιὰ τὴ βοήθειά τοῦς. ΜΑΡΙΑ ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗ

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 5: Σὰν σήμερα τὸ 1871 ἀνέβηκε γιὰ τρίτη φορᾶ στὸν Πατριαρχικὸ Θρόνο Κων/πόλεως ὁ Ἀνθίμος ΣΤ' ὁ Κουταλιανός (Ἰωαννίδης). Ὁ Ἀνθίμος γεννήθηκε στὴν Κούταλη τὸ 1782 (κατ' ἄλλους τὸ 1777) καὶ ἀπὸ εἴτυχε τῆς πρώτης μορφώσεως, ἐπῆγε στὸ Ἅγιον Ὑδρῶν, ὅπου ἐμόνασε γιὰ λίγα χρόνια. Διορισθεὶς πρωτοσύγγελος τῆς ἐπαρχίας Δέρκων, ψηφίσθηκε στὰ 1829 μητροπολίτης Σερρών, κατόπιν Προύσης (1833) καὶ μετὰ Ἐρέσου (1837), ἀπὸ ὅπου στὴς 4 Δεκεμβρίου 1845 ἀνέβηκε στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο. Ὁ Ἀνθίμος ἔγινε τρεῖς φορῆς Πατριάρχης. Ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1845 μέχρι 18 Ὀκτωβρίου 1848 τὴν πρώτη, ἀπὸ 12 Σεβρίου 1853 μέχρι 21 Σεβρίου 1855 τὴν δεύτερη καὶ ἀπὸ 5 Σεβρίου 1871 μέχρι 29 Σεβρίου 1873 τὴν τρίτη. Καὶ κατὰ τὰς τρεῖς περιόδους τῆς Πατριαρχίας του ἀνέπτυξε ἐξαιρετικὴ δρασί καὶ ἐργάσθη μετὰ ἀνατάλητο ζήλο γιὰ τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Κατὰ τὴν πρόδη τοῦ Πατριαρχία κατεδίκασε τὴν χρεσί τῆς τετραφώνου μουσικῆς στὴς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξες Κοινοτήτες Βιέννης καὶ Τεργεστής καὶ ἐπεκύρωσε τὴν περὶ τῶν ἐβδομηκοντα ἔμνηντων τετραβιβλο τοῦ ἐξ Οἰκονόμου Κωνσταντῖνου «ὡς ἀχραντᾶ καὶ ἀκήρατα τᾶ τῆς εὐσεβείας διδάγματα περιέχουσιν». Ἐνδιαφερόμενος δέ καὶ γιὰ τὴν παιδεία τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, ἐξέδωκε κανονισμοὺς τῶν συνδιδασκτικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Κων/πόλεως. Κατὰ τὴν τρίτη Πατριαρχία του συνεκάλεσε στὸ Φανάρι στὴς 16 Σεπτεμβρίου 1872 τὴν μεγάλη τοπικὴ Σύνοδο Κων/πόλεως, ἡ ὁποία κατεδίκασε τοὺς Βουλγάρους κληρικούς καὶ τὸν λαὸ τῆς Βουλγαρίας ὡς εἰσάγοντας στὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ καὶ ἀνόμασε αὐτοὺς σχισματικούς. Ἐπὶ Ἀνθίμου τοῦ Κουταλιανοῦ ἐπαγγέθησαν στοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας οἱ Οὐνίται τῆς Ἀμίδης (Διαρβερκῆ καὶ Μεσοποταμίας). Ὁ Ἀνθίμος ἀπεσύρθη ὀριστικῶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου στὴς 29 Σεπτεμβρίου 1873 καὶ Ἰδιατεῖασα στὸ πρεσβείριο τοῦ Βοσπόρου Κανδιλῆ, ἀπέθανε στὴς 7 Δεκεμβρίου 1877 σὲ ἡλικία 95 ἐτῶν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 6: Σὰν σήμερα τὸ 543 φοβερὸς σεισμὸς κατέστρεψε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Κων/πολεως καὶ ἔβλαψε τὰ χωριά τῶν γειτονικῶν νησιῶν Ἀλῶνης, Ἀρυσσιᾶς, Κούταλης καὶ Μαρμαρᾶ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 13: Σὰν σήμερα τὸ 1895 ἀπέθανε ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὸ Σκουπιά τῆς Ἀλῶνης Μητροπολίτης Μεσημβρίας Σωφρόνιος. Ὁ Σωφρόνιος γεννήθηκε στὴς ἀρχῆς τοῦ περασμένου αἰῶνος καὶ μετὰ τὴν ἐγκύκλιο παιδείας, περιβλήθεισε τὸ λερατικὸν σῆμα, χειροτονήθηκε στὴν ἀρχὴ τιτουλάριος ἐπίσκοπος Περισστερᾶς ἐπὶ τῆς β' πατριαρχίας Γρηγορίου τοῦ ΣΤ'. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1853 ψηφίσθηκε μητροπολίτης Προικοννήσου, ἀπὸ ὅπου μετὰ ὀκταετίαν (19 Ἀπριλίου 1861) μετετέθη στὴ Νυσάβα, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, μετὰ ἑπταετίαν, στὴν ἐπαρχία Μεσημβρίας, τὴν ὁποία ἐποίμανε Θεοφιλῶς ἐπὶ τριανταετῆσαρα δλόκληρα χρόνια, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 19: Σὰν σήμερα τὸ 1913 μεγάλη νεροποντὴ κατέστρεψε σὲ διάστημα ὀλίγων ὡρῶν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς κεντρικῆς συνοικίας τοῦ Μαρμαρᾶ, πού εἶχε τὰ καλλίτερα καὶ νεώτερα σπίτια τοῦ χωριοῦ, ἀνοικοδομηθέντα μετὰ τὴν μεγάλη πυρκαϊά τῆς 20ῆς Ἰουλίου τοῦ 1884.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 28: Σὰν σήμερα τὸ 1863 μεγάλος σεισμὸς κατέστρεψε τὰ παράλια χωριά τῆς Θράκης καὶ προξένησε ζημιές στὰ χωριά τῶν νησιῶν τοῦ Μαρμαρᾶ, στὴν Κόζιμο καὶ τὴν Νίκαια.

Τὸν ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ τοῦ 1888 σηκώθηκε ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ ἡ φοβερῆ ἐπιδημία τῆς χολέρας, πού φανερώθηκε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ ἴδιου χρόνου. Στὸ διάστημα τῶν 6 μῶν πού κράτησε τὸ κακό, πάνω ἀπὸ 300 Μαρμαρινοὶ προσεβλήθησαν ἀπὸ τὴν θανατηφόρο νόσο, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους βρῆκαν τὸν θάνατο. ΝΙΚ. ΑΑΜ.

ΛΟΓΩ ἀσθενείας τοῦ συνεργάτου μᾶς «τὸ Σκορπιδῆ», ἡ συνεργασία του «Με λίγες γραμμῆς» ἀναβάλλεται γιὰ τὸ ἐπόμενο φύλλο.

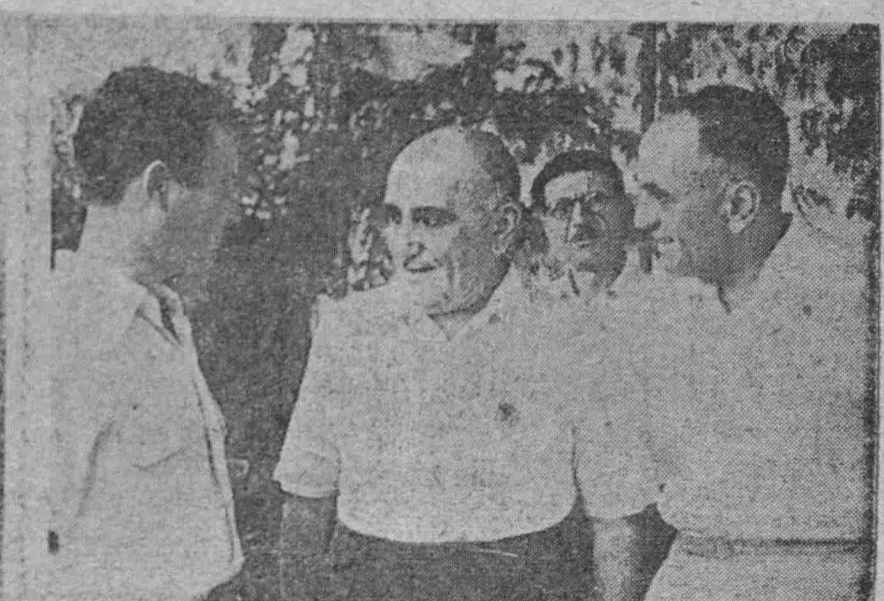
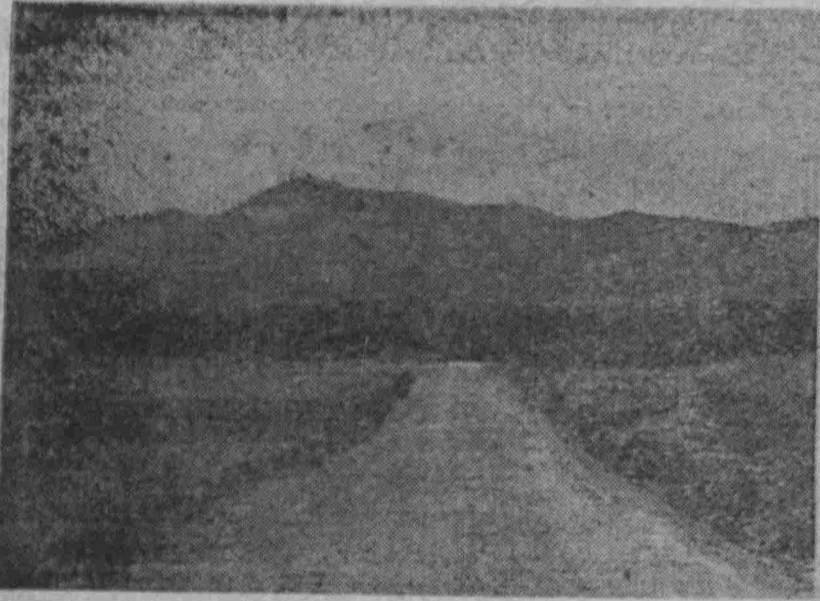
ΧΡΥΣ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Διπλωματοῦχος Ἐθνικοῦ Μετσοβ. Πολυτεχνείου
Ὁδὸς Νίκης 9 - Καλαμάκι (Π. Φαλήρου). Τηλ. 33.012

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φο. Ρουζβελτ 41 Τηλ. 20.088-24.816
Μέγ. Ἡλ. Σταθμῶς Τηλέφ. 41.488
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ"
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΙΝΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Ἐδρα: Ἀθῆναι, Φο. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088
Πρακτορεία εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΙΚΟΝΑ 1η: Η τοποθεσία της Νέας Προκονήσου. Περιλαμβάνει το δασομένον τμήμα που φαίνεται στην εικόνα και το δεξιό τμήμα του δρόμου ακάλυπτον μέρος. ΕΙΚΟΝΑ 2η: Ο συμπατριώτης μας αρχιτέκτων μηχανικός κ. Χρυσόστομος Λαμπαδαρίδης, με τους βοηθούς του, εργάζονται

στην τοποθεσία της Νέας Προκονήσου για τη χαρτογράφει της. ΕΙΚΟΝΑ 3η: Ο Γεν. Γραμματέας του Οικοδομικού Συνεταιρισμού μας κ. Βασ. Βασιλείου και ο Ταμίας κ. Τάκης Χαλβατζής συνομιλούν με τον Υπουργό Γεωργίας κ. Λαμπρόπουλο για τα ζητήματα του Συνεταιρισμού μας.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Στις 16 Σεπτεμβρίου άνεχώρησε μέσω Πόρτ-Σαϊν για την Αυστραλία ο συμπατριώτης από τον Μαρμαρά κ. Ανδρέας Κράντας. Ο κ. Κράντας είναι από χρόνια εγκατεστημένος στην Αυστραλία και ήλθε στην Ελλάδα προ εξαμήνου για να επισκεφθί τους εγκατεστημένους στον Ν. Μαρμαρά γονείς και συγγενείς του.

Αφίχθη την 1 Σεπτεμβρίου και άνεχώρησε αεροπορικώς στις 28 του ίδιου μηνός ο συμπατριώτης από τον Μαρμαρά κ. Στέφανος Στεφανίδης. Ο κ. Στεφανίδης ήλθε να επισκεφθί την μητέρα του, τα αδέρφια του και λοιπούς συγγενείς του.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η συμπατριώτισσα από το Πραστεϊό κ. Κατίνα Γιωγιού, κάτοικος Βάθειας Εύβοιας, ζητεί να μάθι νέα για τον γιό της Σάββα Γιωγιό, εγκατεστημένο στην Α-

Η άμνια ή Φώτω είχε στ' άμπέλι της στην Άγια-Φωτή μία μεγάλη ξυνη ροδιά και στην τροχαλιά μία συστάδα γλυκές ροδιές, που κάθε χρόνο φορτώνονταν ωραία και μεγάλα σαν καρπουζάκια ροδιά, αλλά καμιά χρονιά δεν αξιούνονταν να τα τρυγήση χωρίς να της έχουν κλέψι τουλάχιστον τὰ μισά. Ο Νταμπάκης ήταν ο πρώτος και καλύτερος δεκατιστής των, γιατί του έρχονταν πολύ βολικά, όταν σηκώονταν από τον ύπνο, που τραβούσε κάτω απ' την πελώρια πυκνόφυλλη ζαρζαλουδιά του, να πεταχτή ως τ' άμπέλι της Φώτως και να κόψι δσα ροδιά ήθελε για να δροσιστή. Επίσης, όταν κατέβαινε απ' το βουνό με το μουλάρι του, παρέκκλινε απ' το δρόμο του

μερική, από τον οποίο έχει πολύ καιρό να λάβη ειδήσεις και άνησυχεί.

—Παρακαλείται θεμά ή άγκατεστημένη στην Άμια κ. Χαρίκλεια Θανάση Παπούλια άπος γράφη στη διεύθυνση: AFRODITI PANDELIDI 453 RUMELI CADDESİ OSMANBEY ISTANBUL.

Τὰ ρόδια της Φώτως

ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΚΟ ΔΙΗΘΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΛΑΜΑΝΤΙΑΝ

καμιά είκοσαριά βήματα, για να μαζέψη τὰ ροδιά που ήθελε, ξυνη ή γλυκά κατά την άρεσκειά του, πάλι για να δροσιστή. Ηξερε ο άθλιος πόσα ροδιά είχε ή κάθε ροδιά και κανόνιζε να κόβη τόσα, ώστε να μένουν και για τή νοικοκυρά.

Μερικές μέρες προ του Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου) συνήθιζαν να τρυγούν τὰ ροδιά και όταν τύχαιναν σταυρωτά τρία—τρία στο κλαδάκι, τάλεγαν σταυρούς. Αυτά τὰ κρατούσαν, γιατί έβραζαν ένα πάνω στο τραπέζι, που θά να μη ή κόψα τ' άγιασμού της Σταυροπροσκυνήσεως (σε κάθε σπίτι αυτή την ήμερα θά να γίνη άγιασμός) με το θυμιατό, τὰ κερικά και το δεμένο βασιλικό ως άγιαστούρα. Απ' αυτούς τούς σταυρούς των ροδιών μοιράζαν και στα φίλικά σπία, που τύχαινε να μην

έχουν δικές τους ροδιές.

Κατά τὸ κεντί (άπογευματάκι), άφου πότισε τὰ λουλούδια του λιακού της ή Φώτω, φώναζε απ' τὸ παράθυρο τήν άντικρινή γειτόνισσά της τήν Έλένη και της λέγει: δε με στέλνεις τὰ παλληκάρια σ' (τὰ δυό άγοράκια της που ήταν έννια και δέκα χρονών) να πάμε τσάμε τήν Άγια Φωτή να τρυγήσωμε τὰ ροδιά; Κείνο που δεν ήθελαν τὰ παιδιά. Τρεχάλα λοιπόν. Σε πέντε λεπτά βρέθηκαν στ' άμπέλι άνεβασμένα στις ροδιές κι έκοβαν ροδιά. Τὰ ρίχνανε απ' τὸ δέντρο στην ποδιά της άμνιας της Φώτως και κείνη τα τακτοποιούσε μέσα στα καλάθια.

Ξαφνικά νάσου ο Νταμπάκης και ρωτά:

Νταμπάκης: Έ, καρaboκερά, ε'νά είναι για γλυκά τὰ ροδιά σ' ;

Κυρά Φώτω: Ντό κακό σ' ντό γκαϊρό, παληό

Νταμπάκη, Μωρέ σὺ δεν άφες ρόδ' για ρόδ' στο νταγερέ (περιοχή) οδλο. Απ' τὸν ύπνο σηκόνεσαι τὰ ροδιά μ' κλέβ'ς, απ' τὸ βουνό κατ'βαίν'ς σ' τση ροδιέ μ' ξεδιψάς. Χαράς το και χαράς το, γένικες σύντροφος στ' άμπέλι μ' και δε σε φτάνει που τὸ τρυγας κάθε χρόνο, τώρα ήρτες να με κοροϊδέψης κιόλας και ρωτάς ε'νά είναι για γλυκά χωρίς να ντρέπεις, παληό μουρντάρ. Να πάς να φτέψης ροδιές και να τρώς ροδιά, μισκίσι. Μόν' άντε τώρα, πάρε δυό-τρία ροδιά να ντρολικώσης και γκρεμνείσ' απ' έδω να μη σε βλέπει τὰ μάτια μ'.

Νταμπάκης: Καλά ντέ, Καρaboκερά, δεν είπα και τίποτε τὸ κακό. Ρώτ'σα κάτι τις και οὐ μ' άποπέρνεις. Ηθελα να σε πω και τ' άλλο, άμα ποιός κοτά να σε μ'λήσ' έτο' που θύμωσες. Νά, θε να σε πω πως τὰ κόβ'ς νωρίς τὰ ροδιά και θά σπιάσ'νε.

Κυρά Φώτω: Χρόνο νάχ'ς, Νταμπάκαρε. Με πλιάσανε και τὰ γέλια και δε μπορώ να μιλήσω. Δηλαδή ήθελες να τ' άφήσω άπάν' σ' τση

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στην εγκατεστημένη στο Χέμισσα της Ν. Υόρκης άγαπημένη μου φίλη κυρία Μαργαρίτα Παπασηθίου (το γένος Τούνα από τὸν Μαρμαρά), απευθύνα τὰ πιο θερμά μου συγχαρητήρια για τὸν λαμπρό γιό της Τάκη, που είχα τήν έντυχία να τὸν γνωρίσω και να τὸν φιλοξενήσω στο σπίτι μου κατά τήν έδω άφιχή του με τὸν Άμερικανικό στόλο, στὸν όποιο ύπηρετεί.

Νέος έκλεκτός, με τήν ψυχή γεμάτη από ευγενικά και πατριωτικά αίσθήματα ο νεαρός Τάκης, τιμὰ όχι μόνον τούς γονείς του που τὸν έδωσαν τόσο λαμπρή άνατροφή, αλλά και τὸν τόπο τής καταγωγής του.

ΔΟΜΝΑ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (Τὸ γένος Πολιτάκη)

ροδιές άκόμα καμπόσες μέρες για να ντά φας οὐλα και πγιο ώρμα και γώ να μη φάγω κανένα. Άντε ξεκουμπίσ' απ' έδω και άσε μ' στην ήσυχία μ', γιατί τὸ γέλια απ' τὸ θυμό δεν είναι πολύ μακρὰ.

Εμεις που παρακολουθούσαμε τὸ καυαδάκι πάν' απ' τή ροδιά ξεκαρδίζομασταν στα γέλια κι' ο Νταμπάκης έφευγε κατσουφιασμένος και στενοχωρημένος, όχι γιατί τὸν έβρισε ή Κυρά Φώτω. Άλλά γιατί τρυγήθηκαν τὰ ροδιά απ' τήν ίδια τήν καρβοκερά

Η αυτοβιογραφία του Παναγιή Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Αποκλειστικώς «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις.

34 Οι θρίαμβοί μου και στην περιδεία μου αυτή ήδησαν εφάμιλλοι με τούς προγενεστέρους και για να άποφύγω τήν επανάληψη ίδιων γεγονότων, περιορίζομαι στὸ ν' άπαριθμήσω μόνον τούς παλαιστάς με τούς όποιους επάλαιψα στο χρονικό αυτό διάστημα και τούς όποιους ενίκησα δλους.

Στόν Άγιο Φραγκίσκο επάλαιψα με τούς Γάλλους παλαιστάς Άντρέ και Περιέ. Ο πρώτος απ' αυτούς, μετά τήν πώση του, αναγκάσθηκε να περπατά με δεκανίκια. Όσον άφορὰ τὸν δεύτερο, πρίν άκόμα παλαιψα και τὸν ριζώ, πολλοί Γάλλοι πλούσιοι μου προσέφεραν εκατό χιλιάδες τάλληρα για να με διαφθείρουν και ύποκριθώ ότι νικήθηκα.

Πάλη με ταύρον

Στην Λίμα της Περουβίας επάλαιψα και νίκησα ένα Γερμανό πελωρίων διαστάσεων, από τήν πάλη δε αυτή εκέρδισα δέκα χιλιάδες τάλληρα. Στην ίδια πόλι επάλαιψα σε λίγο με τὸν μαύρο ταυρομάχο Άντζουλο Μαλτές, στο θέατρο όπου έκαμαν ταυρομαχίες. Ο μαύρος έγινε σε άθλία κατάστασι, για να μ' εκδικηθί δε έζήτησε να παλαιψη και τήν άλλη Κυριακή, τήν στιγμή δε που, έγώ άνύποπτος περιμένα ν' άρχίσουμε τήν πάλη, αυτός εξαπολύει εναντίον μου έναν ταύρο και φεύγει. Έτρεξα να πηδήσω πρός τὰ καθίσματα τών θεατών, και τοι δε ο λαός εξανέστη για τήν δουλιότητα αυτή και έφώναζε ότι δεν περιμένα να δη ταυρομαχία αλλά πάλη, οι δε γυναίκες έξέσχιζαν τὰ φορέματα τους από τήν φρίκη, έγώ άντικρίζαν τὰ εϊρανικά βλέμματα τών άπαδόν τού ταυρομάχου, οι όποιοι θεωρούσαν τὸν έξετελισμό μου πλήρη για τήν άποφυγή μου να παλαιψω με τὸν ταύρο, διέταξα ένα άνθρωπό μου και μου έφερε μία κάμα τήν όποία έβαλα στη μέση μου, έκαμα τὸ σημείο τού σταυρού και άφου είπα «Βοήθα Παναγιά μου!» ώρμησα κατά τού ταύρου και τὸν άρπαξα από τὰ κέρατα. Έπι

τρία τέταρτα της ώρας πιασμένοι μ' αυτό τὸν τρόπο έγυρίζαμε μέσα σ' εκείνη τήν περιοχή, σ' όλο δε αυτό τὸ διάστημα κουνούσα έδω κι' εκεί τὸ κεφάλι τού ταύρου, από καιρό σε καιρό, για να εξακριβώσω αν εξαντλήθηκαν οι δυνάμεις του.

Όταν τέλος κατάλαβα ότι τὸ άγριο ζῶον άπέκαμε, τὸ άρπαξα με τὸ ένα χέρι από τὸ σαγόνι και με τὸ άλλο τὸ έστριβα, κατόπιν δε με τήν κάμαν τού έκοψα τὰ νεύρα και τὸ έρριξα κάτω νεκρόν. Κάποιος εκατομμυριούχος, ένθουσιασθείς από τὸ κατόρθωμά μου, άνέβηκε στὸ κόθισμά του και έβγαλε αυτοσγέδιο λόγο, στὸν όποιο έπετε ότι πράγματι είναι αληθινά δσα έχει διαβάσει ο κόσμος για τήν Έλληνική μυθολογία, για τούς Έλληνας ήρωας, άφου και τώρα μπροστά σε τὸ σὸς κόσμο πραγματοποιήθηκε ένα τέτοιο άπίστευτο κατόρθωμα από τὸν Έλληνα Παναγιή. Ο ίδιος εκατομμυριούχος μου έρριξε ένα σακκοῦλι που είχε μέσα δέκα χιλιάδες τάλληρα, ενώ δε έγώ έσπόγγιζα τήν κάμαν επάνω στην κοιλιὰ τού ταύρου, τὸ πλῆθος έρχόνταν και με φιλοῦσε, δωρίζοντάς με ώρολόγια χρυσά με άλυσσιδες και άλλα πολυτίμα πράγματα.

Στην Άρεκουίπα επάλαιψα και ενίκησα ένα Γάλλο παλαιστή Μουσιού Άρτούρ, ένα Βέλγο μηχανικό και ένα Άγγλο παλαιστή ονόματι Χοσέ Λακρούς. Στο Κίκι επάλαιψα και ενίκησα τούς δυό Αυστριακούς παλαιστάς Τζοάννη Μπουράτοβιτς και Γιάννο Άντωνοβίτς και τὸν Ίταλό παλαιστή Άντωνέλλι. Στο Ταρτάρ της Βολιβίας επάλαιψα με τούς παλαιστάς Μουσιού Λωράν, Μουσιού Λουί Σεράν, Άρτούρ και Φραγκλίν, τούς όποιους ενίκησα δλους σε διάστημα όλίγων λεπτών της ώρας. Στο Σαντιάγον πρωτεύουσαν της Χιλής επάλαιψα και ενίκησα τὸν παλαιστή Πετροϋζέ, που όταν νικήθηκε, από τήν ντροπή του άρχισε να κλαίη, και τὸν Πινακέ, που όταν έπεσε έγινε αιμόφυρτος. Τὰ ίδια έπα-

θαν και τρεις άλλοι που παλαιψαν μαζί μου.

Δώσας άκόμη όλίγας παραστάσεις σε διάφορους πόλεις, έγύρισα στο Βαλπαράϊζον για να παραλάβω τήν οικογένειά μου, γιατί άπεφάσισα ν' άναχωρήσω για τήν πατρίδα μου, πρῶμα που έγνωστοποίησα στοδς φίλους μου, οι δε έφημερίδες με τήν ευκαιρία αυτή έδημοσίευσαν διάφορα τιμητικά για μένα άρθρα και εχές στὸν «Καπετάνιο Παναγιή». Στις δημοσιεύσεις τους αυτές υπενθύμιζαν μεταξύ τών άλλων και ένα επεισόδιο που συνέβη στὸ Παλπαράϊζον κατά τὸ 1875, κατά τήν διαμόνην μου στην πόλιν αυτή τήν εποχή εκείνη. Μία μέρα δηλαδή που περπατούσα στο λιμάνι με τούς φίλους μου, είδαμε μερικούς εργάτες που προσπαθούσαν να βάλουν και θεμελιώσουν μία μαρμαρένια κολώνα σ' ένα βαθύ λάκκο. Σταθήκαμε εκεί και βλέπαμε τούς εργάτες που ίδρωναν και βασιανίζονταν να βάλουν τήν κολώνα, όταν άκούω ένα απ' αυτούς να λέγη: «Έδω έπρεπε να είχαμε τὸν Παναγιή τὸν σιδερένιο άνθρωπο για να βάλη τήν κολώνα στὸν λάκκο». Ο άνθρωπος βέβαια δεν μ' έγνωρίζε, όπως δεν μ' έγνωρίζε κανείς απ' τὸν όμιλο εκείνον τών εργατών, άλλ' είχε προφανώς άκούσει για μένα, και γι' αυτό εξέφράσθη κατ' αυτόν τὸν τρόπο. Τόσον δε συγκινήθηκα από τὸ άπόφθεγμα του εκείνο, ώστε έτρεξα άμέσως επί τόπου, παρακαλώ τούς εργάτας ν' άπομακρυνθοῦν και βάζω μόνη μου τήν κολώνα μέσα στὸν λάκκο. Εκπληκτοι οι άνθρωποι έρώτησαν τούς συνοδευόντάς με ποιός είμαι, όταν δε άκούσαν τὸ όνομα, άρχισαν να με ζητωκραυγάζουν και να μου εκφράζουν τις ευχαριστίες τους. Ύστερα από τρεις μέρες ένας γλύπτης των έχάραιε στην κολώνα τὸ όνομά μου για άνάμνησι. Η κολώνα αυτή σώζεται στο Βαλπαράϊζον μέχρι σήμερα και χρησιμεύει για τὸ δέσιμο τών πλοίων, είχε δε βάρος πεντακόσια κιλά.

(Άκολουθεί)

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1ο

μαχαλάδες, ο υπόλοιπος έχει αλλάξει ολοκληρωτικά όψη. Γρεμισμένα σπίτια, δρόμοι χορταριασμένοι, σωροί από πέτρες και άλλα χαλάσματα, και μερικά καλυβόσπιτα που κτίσθηκαν από τους καινούργιους κατοίκους πάνω στα τραγικά ερείπια των άρχοντοσπιτων του Μαρμαρά, σε δυσκολεύουν πολύ να καθορίσεις τις πρώτες τοποθεσίες. Από τα 750 σπίτια, που είχε το 1922 η δμορφή πρωτεύουσα της επαρχίας Προικονήσου, σώζονται σήμερα καμιά εκατοστή, κι απ' αυτά τα περισσότερα είναι κυριολεκτικά σαραβαλιασμένα. Με τα καινούργια που κτίσθηκαν από τους Τούρκους, έχει σήμερα 250 σπίτια, στα οποία στεγάζονται Ισάριθμες οικογένειες, με συνολικό αριθμό κατοίκων 1100.

Μετά την ανταλλαγή των ελληνoturρκικων πληθυσμων, στον Μαρμαρά εγκατεστάθησαν Τουρκοκρήτες πρόσφυγες από τα Χανιά και άλλοι από τα παράλια του Πόντου (Τουρκολαζοί), οι οποίοι, μαζί με τους εγχωριους Τούρκους και καναδυ οικογένειες Έβραίων, αποτελούν τους σημερινούς κατοίκους της Πατρίδας μας. Άσχολούνται κυρίως με την αλιεία, που είναι και η μεγαλύτερη πηγή πλούτου του τόπου μας, μερικοί με την κτηνοτροφία, και ελάχιστοι με την γεωργία και το εμπόριο. Η αλιεία γίνεται με γρι-γρι, αλλά υπάρχουν και μερικοί γρύποι με σαντιές και πιαντέδες, και αρκετές παρόβραρες με δικτάκια και πετονιές.

Γρι-γρι έχουν ο Χαφούζ εφένδης, ο Σακίρ εφένδης, ο Ρασίτ, ο Αχμέτ και δυο-τρεις άλλοι. Την εποχή όμως του κολιού γεμίζει ο Μαρμαράς από ξένα γρι-γρι και άλλα φαροκάικα, που έρχονται από τα γειτονικά μέρη, κι' ακόμη από τα Θρακικά παράλια και τον Βόσπορο, για να ψαρέψουν ανένοχλητα σ' όποια βολή θέλουν.

Η έτησια αλιεία ανέρχεται σε 1.000.000 περίπου κιλά ψάρια,

ΑΦΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΝΕΑΣ ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ

Η Εκκλησία του Ιερέως Ν. Κουτάλεως αιδεσιμωτάτου κ. Γεωργίου Τακούση, που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, είχε, όπως πάντοτε, θερμή απήχηση στις ψυχές των φιλοπατρίδων Κουταλιανών, οι οποίοι άρχισαν εμένα μετά τον άλλον να στέλνουν τις δωρεές των για τη συμπλήρωση των ελλείψεων του Ιεροού του Αγίας Μαρίας Νέας Κουτάλεως. Ο πρώτος κατάλογος των δωρητών έχει ως εξής: Αφοί Τσατσαδόπουλοι Δρχ. 100.000, Πασχαλιά Λούη 50.000, Εύδοκία Χατζηγεωργίου 50.000, Χριστόφ. Χριστοφορίδης 30.000, Αφοί Βασιλείου 200.000, και Ζερμπούλης Τζούβας 50.000.

τό μεγαλύτερο μέρος των οποίων κονσερβοποιείται ή παστώνεται επί τόπου, τα δε υπόλοιπα στέλνονται φρέσκα στις αγορές της Ραιδεστού και της Πόλης, όπου φθάνουν σε λίγες ώρες με ταμχανοκίνητα μέσα συγκοινωνίας που υπάρχουν σήμερα.

Από τους παλιούς γνωστούς μας Τούρκους, με το εμπόριο των ψαριών ασχολούνται, ο Χαφούζ εφέντης, που συνεχίζει μόνος του τώρα την επιχείρησή που είχε άλλοτε συνεταιρικώς με τον Δημήτρη Χαχόχλου, οι αδελφοί Σακίρ και Χακίμ Χατζή Σεφκέτ, που έχουν την επιχείρησή «ΟΝΔΕΡ», φημισμένη για τα κολιάρουδια της βαρελιού και κουτιού, ο Ασήρ εφένδης και ο αδελφός του Ίμπραήμ Ήμιρ εφένδης, που έχουν από τριετίας ένα πολύ καλό εργοστάσιο κονσερβών, και ο Μπαρής του Γκαλήπ. Έκτος από τις πιο πάνω επιχειρήσεις, λειτουργούν και καναδυ άλλες μικρότερες και το μεγάλο εργοστάσιο κονσερβοποιίας «ΕΝΔΕΡ», που ιδρύθηκε πριν από τον πόλεμο και είναι το πρώτο στο είδος του σ' ολόκληρη την Τουρκία.

Το εργοστάσιο «ΕΝΔΕΡ» είναι φιαγμένο στον χώρο που ήταν άλλοτε τα σκληροτροφεία του Α. Χατζάκη και αποτελείται από μια μεγάλη ισόγειο οικοδομή με δυο τεράστιες αίθουσες, στις οποίες είναι εγκατεστημένα τα μηχανήματα, οι στέρνες και τα καζάνια. Λειτουργεί με ηλεκτρισμό, με δικό του μηχανήμα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, και απασχολεί τον καιρό της παραγωγής 100-120 εργαζόμενους. Τα προϊόντα του - σαρδέλλες του κουτιού, ζιφίος, κολιοί και άλλα κονσερβοποιημένα ψάρια - είναι πασίγνωστα σ' όλες τις αγορές της Τουρκίας και γίνεται σημαντική εξαγωγή τους στο εξωτερικό. Ιδιοκτήτης του είναι ο Ιατρός Χασάν Ταχσίν εφένδης και διευθύνεται από τον λαμπρό συμπατριώτη Τούρκο Ίμπραχίμ Ήμιρ εφένδη. Τώρα στον Μαρμαρά θα ιδρυθεί και εργοστάσιο παγοποιίας, που θα ηλεκτροφωτιστεί και το χωριό. Θα γίνει με κρατικά χρήματα από την Αμερικανική βοήθεια του σχεδίου Μάρσαλ και θα συντελέσει πολύ στην πρόοδο του τόπου. Η ίδρυσής του οφείλεται κατά το μεγαλύτερο μέρος στις ενέργειες του πολύ καλού Δημάρχου του Μαρμαρά κ. Μουσταφά Ήμιν και του προοδευτικού Τούρκου συμπατριώτου μας Χαφούζ εφένδη, που για αυτό τον σκοπό πήγαν αρκετές φορές στην Άγκυρα και έπεσκέφθησαν μάλιστα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ, ο οποίος έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για την μελλοντική πρόοδο του Μαρμαρά.

Στον Μαρμαρά υπάρχει επίσης και εργοστάσιο αειοβύων ποτών, που τα προϊόντα του παρασκευάζονται με το περίφημο νερό της πηγής «Άλτιν Σουγιού». Από τη μεγάλη παραγωγή κρασιού, που είχε άλλοτε ο Μαρμαράς, σήμερα δεν έχει ούτε γά την πολύ μικρή τοπική κατανάλωση. Και το αυτό γιατί δεν υπάρχουν καθόλου σχεδόν αμπέλια. Απεριποίητα και ακαλλιέργητα, κατεστράφησαν όλα. Και η παραγωγή του λαδιού είναι πολύ περιορισμένη. Τα ελαιόδενδρα υπάρχουν, αλλά τους λείπει η περιποίηση. Αν εξαίρεσουμε μερικά καλά κτήματα - του Δημήτρη και μερικων άλλων προυχόντων - τα άλλα όλα είναι απεριποίητα και δεν αποδίδουν εκείνο που πρέπει. Κτηνοτροφία υπάρχει αρκετή σ' ολόκληρο το νησί και τα προϊόντα της - γάλα, γιαούρτη, τυρί, βούτυρο, κρέας - καταναλώνονται επί τόπου ή στέλνονται στις κοντινές αγορές Άρτάκης και Ραιδεστού, με τις οποίες κυρίως συναλλάσσονται οι κάτοικοι του Μαρμαρά.

Η έμπορικη και επαγγελματική κίνηση στον Μαρμαρά περιορίζεται σε τέσσερα - πέντε παντοπωλεία, ένα κρεπωλείο (του Απιουλά Κιαζήμ), ένα εστιατόριο του Χουσεϊν Ένόν (γιουσι του Αχμέτ Άγά Μουσταφάδης), καναδυ κουρεία και τρία - τέσσερα καφεενία κατά στην παραλία.

Η ζωή είναι πάρα πολύ εύθηνη. Όλα τα τρόφιμα έχουν τη μισή τιμή απ' όσο αγοράζει κανείς στην Ελλάδα, και τα ψάρια πάμφθηνα. Πωλούνται αζύγιατα στο «ϊκάντο», όπως τα παλιά εϋταχισμένα χρόνια. Στο μικρό διάστημα που μένουμε στον Μαρμαρά, μας δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσουμε αρκετές φορές το πρότυπο αυτό σύστημα πώλησεως και σημειώσαμε μερικά από τις αγοραπωλησίες που έγιναν. Είκοσι έπτά (άρθ. 27) μαρμπούνια, που «τσινούσαν» ακόμη, πωλήθηκαν 85 γρόσια, δηλαδή 3.850 δραχμές. Είκοσι (άρθ. 20) σκουμπριά πωλήθηκαν 20 γρόσια, δηλαδή 900

δραχμές! Δύο σαργιοί περίπου μιάμιση οκά, πωλήθηκαν 75 γρόσια, δηλαδή 3.375 δραχμές! κ.τ.λ. Τιμές αφάνταστες, τιμές άπιστευτες για μας τους Έλληνες. Η συγκοινωνία με την Πόλη γίνεται δυο φορές την εβδομάδα με τα ατμόπλοια της γραμμής Μαρμαρά, που πιάσουν και στη Ραιδεστό, το Μυριόφυτο, την Περίστασι, την Καραπήγα και την Άρτάκη. Με την Άρτάκη ο Μαρμαράς συγκοινωνεί επίσης δυο φορές την εβδομάδα και με βενζινόπλοιο, που εκτελεί κάθε Δευτέρα και Παρασκευή τακτικό δρομολόγιο Μαρμαρά - Βάρου (Άλωνης) - Άρτάκη, με προσέγγιση στα Ρόδα και τη Γωνιά, έφ' όσον υπάρχουν επιβάτες. Το εισιτήριο από τον Μαρμαρά στην Πόλη με το ατμόπλοιο, πρώτο θέσι με κρεβάτι, είναι 715 γρόσια (δηλαδή 32.000 δραχμές) και με το βενζινόπλοιο, από τον Μαρμαρά στην Άρτάκη μιά λίρα (δηλαδή 4.500 δραχμές). Το εισιτήριο από τον Μαρμαρά στο Βάρου και από το Βάρου στην Άρτακη είναι μισή λίρα. Με τα άλλα χωριά του νησιού και τα απέναντι νησιά Κούταλη και Αφουσία ή συγκοινωνία γίνεται με τις ψαρόβαρες.

Από τα σπίτια που

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

Ο Αμπτουλάχ εφένδης, γιουσι του Κιαζήμ άγά, χαιρετά όλους τους Μαρμαρινούς. Δεν μπορεί να στείλει σ' όλους ιδιαίτερας χαιρετίσματα αλλά εύχαιριστως θα δεχθεί γράμματα των παλαιών αγαπητών του συμπατριωτών και θα τους απαντήσει. Τους «αποθύμισε πολύ».

Τους χαιρετισμούς του σ' όλους τους Μαρμαρινούς στέλνει μέσω των Μαρμαρινών Νέων και ο Χαφούζ εφένδης.

Επίσης στέλνουν τους χαιρετισμούς των στους Μαρμαρινούς: ο Ίμπραχίμ εφένδης, γιουσι του Όμερ Μπινδζάν, ο Χουσεϊν Ένόν Μουσταφάδης και ο Τζαμτζόγλου Ούσεϊν άγ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΑ

Επιβαίνων του αντιτορπιλικού «Γαζή Άντεν» και ακολουθούμενος από τον Γενικό Επιτελεστή στρατηγό Νουρή Γιαμούντ και άλλες προσωπικότητες, έπεσκέφθη στις 20 Σεπτεμβρίου τον Μαρμαρά ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ.

Ο κ. Πρόεδρος και οι συνοδευόντες αυτόν έπίσημοι απέβιβάσθησαν στην πρωτεύουσα της Προικονήσου την 1.30', γενόμενοι ένθουσιωδώς δεκτοί από τους

κατόικους της. Τον Τούρκο Πρόεδρο προσεφώνησε ένας από τους γεροντότερους κατοίκους, του εύχθησε το ως εϋ παρέστη και έλεπεν ότι η νήσος για πρώτη φορά έχει το εύτύχημα να δεχθόνται τον άρχηγό του Κράτους και έπέρανε λέγον ότι η έπίσημη αυτή του Προέδρου της Δημοκρατίας έλλείζει να αποβή ευόωων και να συντελέσει στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Ο κ. Τζελάλ Μπαγιάρ, με λίγες, αλλά γε-

μάτες συγκίνησι φράσεις, ευχαρίστησε τους κατοίκους της νήσου για την θερμή υποδοχή και τα προς αυτόν αίσθηματά τους και τους διαβεβαίωσε ότι θα ενδιφερεθώ για την ευόωων των τοπικών ζητημάτων τους. Ο κ. Πρόεδρος και η ακολουθία του έπεσκέφθησαν έπειτα το εργοστάσιο κονσερβών ψαριών και κατόπιν έπανήθησαν στο αντιτορπιλικό, το οποίο και ανέχωρησε άμέσως για την Κωνσταντινούπολη.

Από την Βουλγαρία. Από τις εκκλησίες σώζονται ο Ταξιάρχης, που χρησιμοποιείται ως έλαιοτριβείο και ψαρομάγαζο, και ο Άη Γιάννης, που χρημεύει ως σταύλος για άγγελιδες.

Από την Παναγία σώζεται ένα μέρος του τοίχου, που είναι προς τη θάλασσα, και το Ιερόν της. Ο Άη Ισίδωρος δεν υπάρχει καθόλου. Το ίδιο και οι Άγιοι Θεόδωροι και ο Προφήτης Ηλίας. Στις νεκροταφεία της Παναγίας και του Άγιου Ισιδώρου άδικα ψάξαμε να βρούμε τους τάφους των αγαπημένων μας νεκρών. Οι τάφους όλες από πολύ καιρό έχουν πάρει το δρόμο για τα μπρμαρογλυφεία της Πόλης και το χόρτο έχει καλύψει τα πάντα. Τα μοναδικά σημάδια που βρήκαμε, ήταν δυο έπιτάφιοι πλάκες ριχμένες στον χορταριασμένο χώρο του ναού της Παναγίας και άλλες δυο στον Άγιο Ισιδώρο.

Στις δυο πρώτες διαβάσαμε:

Ένθάδε κείμενος δούλος του θεού Αναστάσιος Χ' Πασχάλη τω 1812 γεννηθείς τον άλιέα μετήχητο εν άνδικη δε ήλικία της θάσεως στερηθείς και υπό νόσου το σωμα αΐδιου καταμαρανθέν έτελεύτησεν τή 23 Νοεμβρίου 1863 έτους.

Τή ιερά και μακαρία σμιά του πατρός ήμών.

Οδω τύμβος καλύπτει πολυήρατον εύχος οικογενείας τε και κοινωνίας Νέστορα Χ' Ιωάννου πατέρα φιλόστοργον και πολίτην ένδοτον τον Κερδών Έρμην θεραπεύοντα. Εκπαίδευσας γάρ και χριστιανικώς εκθέρπας τα έαυτού τέκνα υπό νόσου άγαλακτός γαργαλίης του πνεύμονος ήχετ' άπιον προώςος, εις άμύητον λύπην βυθίσας τα υπό μητρος ώσαύτως όργανά τέκνα του. Τότε σόν σωμα άνέστησεν οί υιοί δεγμα αΐδιου εύγνωμοσύνης και άγάπης. Γεννηθείς το 1890 έτελεύτησε τή 27η Μαρτίου του 1893.

Στις πλάκες, που βρήκαμε στον Άη - Ισιδώρο, στη μιά διαβάσαμε για κάποιον Άγγλόπαιδο τ' όνομα Κούρτιος Έδουάρδος Λάντον, που πέθανε και θάφτηκε στον Μαρμαρά και στην άλλη τα άκόλουθα

Διαβάτα στρέφον βλέμμα ήλαρόν στον κρόνον τάφον, χύσον επ' αΐτω έν δάκρυ συμπαθείας κι' άσθημάτων. Νέος θαλέρος και νόσος του πλοίαρχου Σταυρινάκη ενγεστευμένος μετά κόρησ μήνευος, του Ποσαδάκη. Είκοσι και τρείς Ματους μόλις είδε και άπήλησε εις Άμερικην ό τάλας, ότε μετά μήνας ήλθεν υπό άγαλακτός νόσου προβληθείς μακράν γούνασ, στήσ μητρος του την άγκάλην έδραμεν άντιπαλέων κατά της φοικητής του νόσου, πλην το νεαρόν του σώμα έμαράνθη και έτάφησ' τής πατρίδος του τ' όχωμα. Γεννηθείς 18 Νβρίου 1888 άπέθανε 18 του αΐτω τω 1906

Αυτός είναι σήμερα ο Μαρμαράς, αγαπητοί συμπατριώτες, που άφήσαμε φεύγοντας το 1922.

Στο έρχόμενο φύλλο: ΤΟ ΠΡΑΣΤΕΙΟ.

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑΤΑ «Μαρμαρινά Νέα» στους συγγενείς και φίλους σας συμπατριώτας και έγγραφατέτους συνδρομητάς. Τα «Μαρμαρινά Νέα» είναι το μοναδικόν μέσον συνδέσεως και έπαφής των άπανταχού Μαρμαρινών